

הגדה של פסח

קיבוץ נידחמה

העש"ה

ס ד ו פ ס ח ת ש ל " ז

ברכת החג

המקהלה והציבור מקבלים את הילדים עם העומר.

המקהלה:

שישו ושמחו כי כבר כונס דגן אל גורן
חולו וריקדו כי כנף הגיבו השדות
הללו בקול נשדו נצחון, יונגב
על חורב, זהבי יבול משמם הדורות.
והר אל הר נגיא אל גיא יושאר
דבר נצחוננו. כי הוכבעה עקת ציה
לארץ האדם.

הציבור שר

עומר

עומר, עומר תבואה חדשה!
באגד אגדים בר
באלם אלומות בכר.

XXXXXX

שיבולת בשדה

שיבולת בשדה

כודעה ברוח

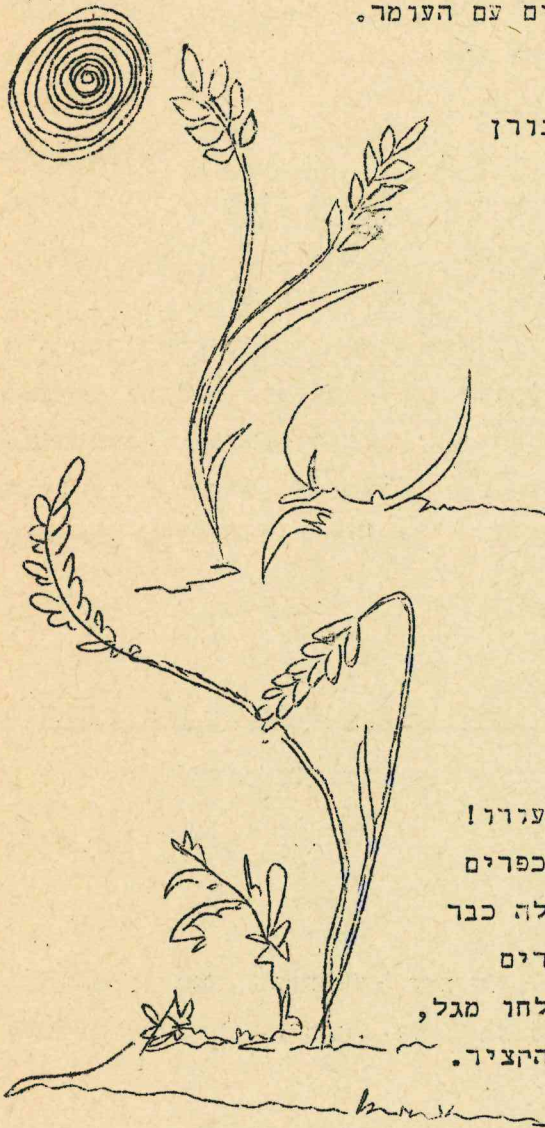
מעומס גרעינים כי רב

ובמרחב הרים

יום כבר יפוח,

השמש כתם וזהב.

עורו הו עורו!
שורו בני-כפרים
קמה הן בשלה כבר
על פני ההרים
קיצרו, שילחו מגל,
עת ראשית הקציר.

קריאה

בצא השדה

בצא השדה,
 בליבה בכפרים בשכימה לכרמים,
 נראה אם פרוחה הגפן,
 פתח הסמדר, הנצו הרימונים
 הדודאים נתנו ריח
 ועל פתחינו כל מגדים.

xxxxxxxx

סוף - רחל

בצא השדה.

xxxxxxxxxxxx

ג שם

חלף וסתיו עבר
 והכל בעתו נוצר - לך לשלום גשם.
 דודאים נתנו ריח בגינת דודים
 בוא בשלום טל.

שירה בציבור: ביצנים נראו בארץ.

הא לחמא עניא

די אכלו אבהתנא בארעא
 דמצרים, כל דכפין-ייתי ויכול
 כל דצריך ייתי ויפסח
 השתא אנחנו, גאולי ישראל
 לשנה הבאה כל בית ישראל.
 השתא עבדי- לשנה הבאה
 בני - חורין.

שירה בציבור: כל דכפין

סדר יציאת מצרים

הנני

מרכן ומזמן

לקיים המצוה

לספר

ביציאת מצרים

יחד עם

כל בית-ישראל.

XXXXXXXXXXXXXXXX

קריאה

עבדים היונן

לפרעה במצרים ויעבידנו

בפרך ונבן לו ערי מסכנות

את פתם ואת רעמסס.

עבדים היינו - רחל סולן

קריאה:

במתי-מעט ירדו אבותינו

מצרימה ויהיו שם לגוי גדול ועצום.

ובני-ישראל פרו וירבו וישרצו ויעצמו

במאד מאד ותמלא הארץ אותם.

ויקם מלך חדוש על מצרים, אשר לא ידע

את יוסף ויאמר אל עמו: הנה עם בני-

ישראל רב ועצום ממנו. הבה נתחכמה לו

פן ירבה. וימררו את חייהם בעבודה

קשה. ויצו פרעה: כל הבן הילוד -

היאורה תשליכנהו. ויאנחו בני-ישראל

ותעל שעותם מן העבודה וכאשר יענו

אותו - כן ירבה וכן יפרוץ.

שירה בציבור:

וכאשר יענו אותו -

ו יכבד פרעה את לבו ולא שלח את העם.

קריאה:

ואלה עשר מכות שליו המצרים:
דם, צפודע, כבים, ערוב, דבר, שחין, ברד, ארבה, חושך מכת=נכורות.
רבי יהודה היה גותן בהם סמנים: דצ"ך עד"ש באח"ב.

קריאה:

ויהי בחצי הלילה

ויהי בחצי הלילה ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים, כי אין בית אשר אין שם מת.

ויקרא פרעה למושה ולאהרן לילה ויאמר:

הומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל גם צאנכם גם בקרכם יחוו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אותי.

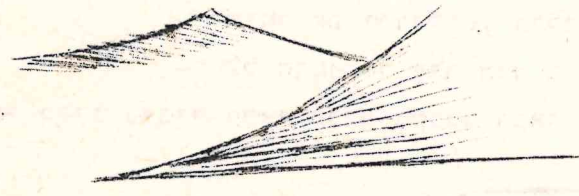
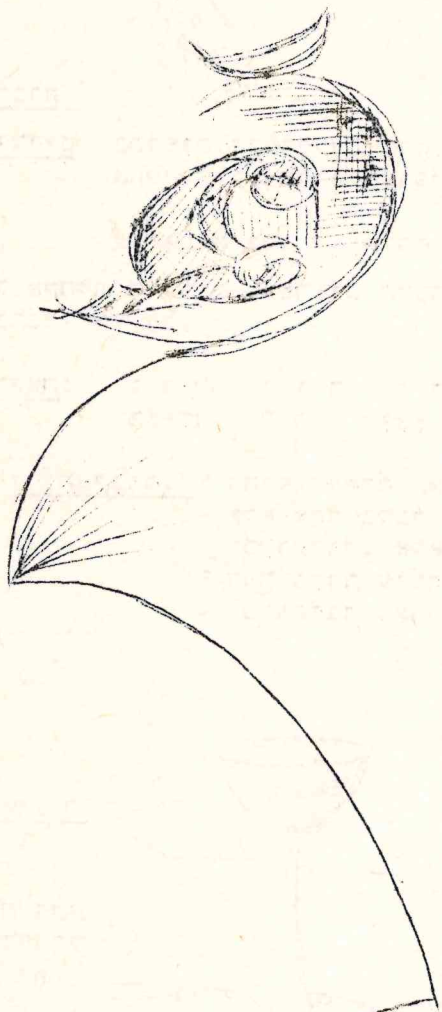
קריאה:

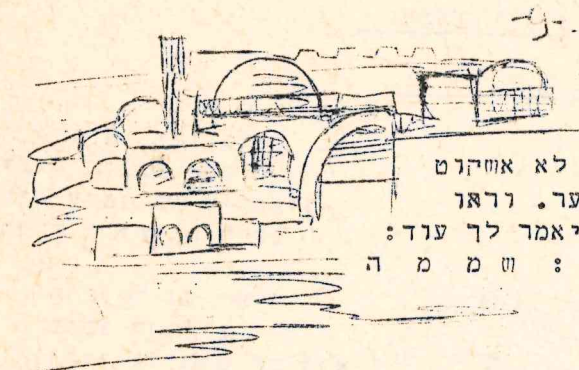
וישא העם את בצינו טרם יחמץ; משארותם צרורות בשמלתם על ושכמם.

ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עוגות - מצות כי לא חמץ, כי גורתו ממצרים ולא יכלו להתמהמה.

ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל - העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחתנו את ישראל מעבדנו: ויאסור את-רכבו ואת עמו לקח עמו:

וירד פר מצרים אחריהם וישיגו אותם חוגים על הים.

קריאה:

למען ציון לא אחזה ולמען ירושלים לא אשיקוט
 יצא כנוגה צדיקה וישועתה כלפיד נצער. וראו
 גויים צדיק וכל מלכים כבודך. לא יאמר לך עוד:
 עזובה ולא רצך לא יאמר עוד: ש מ ה

שירת סולו - רותי: ציון תמתי, ציון חמדתי.

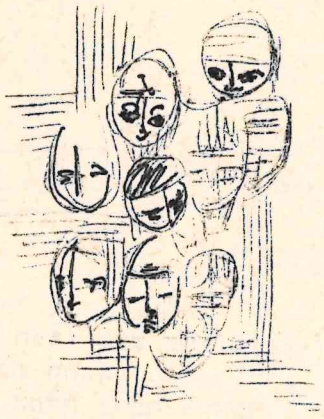
קריאה: ש י מ ש ל ו מ ו פ ר ו ס ס ו כ ת ש ל ו מ
 ע ל י ש ר א ל ו ע ל ה ע ו ל מ כ ו ל ו .

המקהלה: שים שלום.

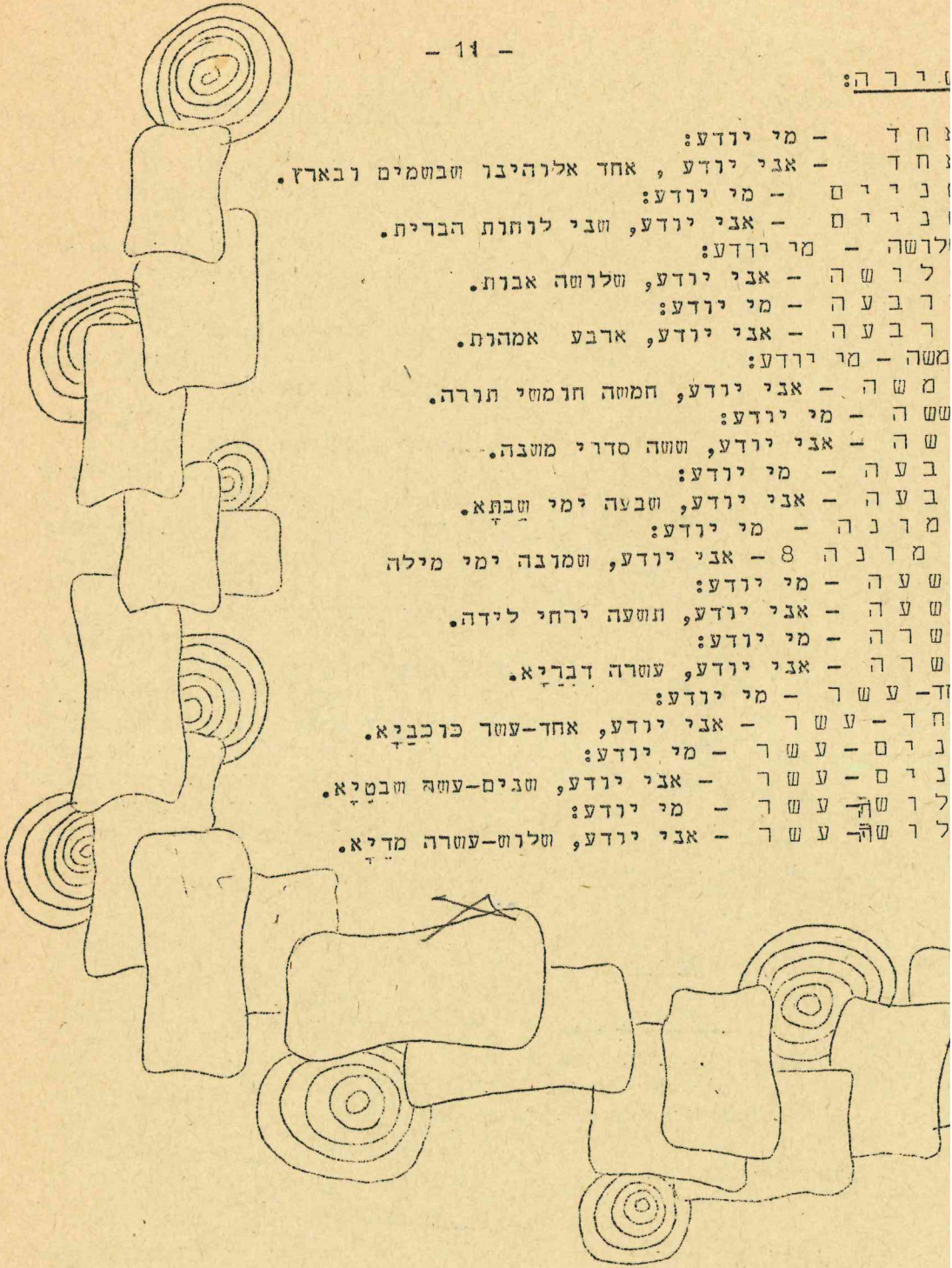
כוס שלישי

כוס שלישי, כוס נחמה נשא לשלום
 שארית ישראל לשלום העמים:
 יהי שלום בחיליבו, שלום
 באהליבו - לחיים ולשלום!

קריאה:

שאי סביב עיניך וראי:
 כלם נקבצו באו לך: בניך
 מרחוק יבואו ובגותיך
 על צד תאמנה. אז תראי ונהרת
 ופחד ורחב לבבך: מי אלה כעב
 תעופיבה, וכיונים אל ארובותיהן?
 כי לא איים יקוו ואניות תרושית
 להביא בניך מרחוק. זפתחו ושעריך
 תמיד, יומם ולילה
 לא ייסגרו.

א ח ד - מי יודע:
 א ח ד - אבני יודע, אחד אלוהינו שבשמים ובארץ.
 נ י ר י ם - מי יודע:
 נ י ר י ם - אבני יודע, שני לוחות הברית.
 ל ו ש ה - מי יודע:
 ל ו ש ה - אבני יודע, שלוש אבות.
 ר ב ע ה - מי יודע:
 ר ב ע ה - אבני יודע, ארבע אמהות.
 מ ש ה - מי יודע:
 מ ש ה - אבני יודע, חמשה חומשי תורה.
 ש ש ה - מי יודע:
 ש ש ה - אבני יודע, ששה סדרי משנה.
 ב ע ה - מי יודע:
 ב ע ה - אבני יודע, שבעה ימי שבִּתּא.
 מ ר נ ה - מי יודע:
 מ ר נ ה 8 - אבני יודע, שמונה ימי מילה.
 ש ע ה - מי יודע:
 ש ע ה - אבני יודע, תשעה ירחי לידה.
 ש ר ה - מי יודע:
 ש ר ה - אבני יודע, עשרה דְּבָרִיא.
 ע ש ר - מי יודע:
 ע ש ר - אבני יודע, אחד-עשר כּוּכְבֵּיא.
 נ י ם - ע ש ר - מי יודע:
 נ י ם - ע ש ר - אבני יודע, שנים-עשר שבִּטֵיא.
 ל ו ש ה - ע ש ר - מי יודע:
 ל ו ש ה - ע ש ר - אבני יודע, שלוש-עשרה מְדֵיא.